

Sygn. akt V CSK 480/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie M. [...] Sp. z o.o., spółki komandytowej w M., P. [...] Sp. z o.o. z siedzibą w L. oraz [...] Banku [...] S.A. z siedzibą w W.

o wpis hipoteki łącznej w księdze wieczystej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika P. [...] Sp. z o.o. z siedzibą w L.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c. mają charakter rozłączny, każda z nich ma charakter samoistny i powinna być wykazana przez skarżącą oddzielnie. Skarżąca w łącznym uzasadnieniu wniosku nie przeprowadziła jakiegokolwiek wywodu prawnego uzasadniającego istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie. Nie wskazała również na brak stanowiska lub rozbieżności w orzecznictwie i w doktrynie. Przedstawione wywody mogą jedynie świadczyć o odmiennym poglądzie skarżącej pozostającym w opozycji do rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji. Nie można też pominąć, że tożsamy problem był przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, który stwierdził, że przeniesienie obciążeń (hipoteki łącznej) na podstawie art. 24 ust. 3 u.k.w.h. w zw. z art. 91 ust. 2

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie zakładania i prowadzenia w systemie informatycznym (Dz. U. 2013 r., poz. 1411) następuje z urzędu i może być dokonane także po zbyciu na rzecz osoby trzeciej wydzielonej części nieruchomości, zaś osobie trzeciej przysługuje ochrona na podstawie art. 5 u.k.w.h. realizowana przez wytoczenie powództwa w oparciu o art. 10 u.k.w.h. (postanowienie z dnia 19 października 2016 r., V CSK 128/16, nie publ.).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Analiza wniosku, w części poza rozbudowanym przytoczeniem stanu faktycznego, nie pozwala na stwierdzenie, że nastąpiły uchybienia powołanym przepisom o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bo wniosek zgłoszony przez uczestnika w piśmie z dnia 13 października 2016 r. nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw

I.n